

svovl, idet det er forbundet med omkostninger at måle mængden af svovl, der er bortrenset eller bundet i andre materialer m.v., især for mindre virksomheder.

Bundfradraget er fastsat ud fra de mængder svovl, der erfaringsmæssigt bindes i slagger og aske fra kulbrænding. Svovlbindingen kan variere fra kultype til kultype afhængig af indhold af basiske stoffer (kalk) i kullene, svovlprocenten, den form, svovlet i kullene har, ovn- eller kedelanlæggets indretning og fyingsteknologi og forbrændingstemperatur.

For »fluid bed«-anlæg og riste-anlæg er godtgørelsen fastsat til 20 kr. pr. ton indfyret brændsel. Tidligere kunne der opnås svovlbinding på op til 50 pct. af svovlet i kullene m.v. i aske og slagger. Mere effektive anlæg til udnyttelse af energien i kullene har dog bevirket, at svovlbindingsprocenten nu er på 20-30 pct. Standardgodtgørelsen for disse anlæg er fastsat på baggrund af en forsigtig antagelse om, at kullene indeholder mellem 0,5 og 0,6 pct. svovl og der sker en 20 pct. binding. Det sikres ved disse forsigtige antagelser, at der kun i få tilfælde bliver udbetalt godtgørelse for en større mængde svovl, end der faktisk bindes.

For andre ovn- og kedelanlæg er godtgørelsen fastsat til 5 kr. pr. ton indfyret brændsel. Denne godtgørelse er baseret på erfaringerne vedrørende binding af svovl i flyveaske m.v. i anlæg, der fyrer med kulstøv m.v., hvor en svovlbindingsprocent på 5 pct. er oplyst. Der er igen taget udgangspunkt i kul med en svovlprocent på mellem 0,5 og 0,6.

Såfremt virksomhederne mener, at de binder mere svovl, har de fortsat mulighed for gennem måling at få den tilsvarende større godtgørelse.

Ad nr. 5

Det præciseres, at godtgørelsesbeløb uanset beløbets størrelse kan modregnes i skyldig afgift.

Ad nr. 6

Der indsættes en mere præcis formulering.

Ad nr. 7 og 8

Der er alene tale om rettelse af en fejl. Sidste punktum i § 32, stk. 1, vedrører ikke bio-brændsler og affald, da det i praksis er forbun-

det med store vanskeligheder at konstatere tørstofindholdet i disse brændsler.

Ad nr. 9

Det præciseres, at bundfradragene kun finder anvendelse for varer, der forbruges i virksomheden, eller svovl, der udledes af virksomheden.

Ad nr. 10

Der er tale om en præcisering af reglerne for, hvordan virksomheder, der betaler afgift efter svovlindholdet i de indfyrede brændsler, skal beregne den afgifts- og giftpligtige svovlmængde efter bundfradrag, godtgørelse og fordeling af uudnyttet godtgørelse i de tilfælde, hvor der samtidig indfyres forskellige brændsler.

Ad nr. 11

Der er tale om en præcisering af reglerne for, hvordan virksomheder, der betaler afgift efter den målte udledning af svovldioxid, skal beregne den afgifts- og giftpligtige svovlmængde efter almindeligt bundfradrag og fordeling af eventuelt uudnyttet bundfradrag.

Ad nr. 12 og 13

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for opgørelse af det afgifts- og giftpligtige svovlindhold i varer, som virksomheder har på lager i overgangsperioden. Hermed bliver stk. 4 og 5 overflødige.

Ad nr. 14 og 15

For at undgå konkurrenceforvridninger imellem kul og jordoliekok foreslås det, at det særlige bundfradrag for stenkul, der indfyres i nye eller renoverede kedler, udstrækkes til også at omfatte brunkul og jordoliekok.

Ad nr. 16

Der er tale om rettelse af en fejl

Ad nr. 17

Det præciseres, hvordan virksomheder, der betaler afgift af det afgifts- og giftpligtige svovlindhold i brændslerne, samt virksomheder, der betaler afgift efter den målte udledning af svovldioxid, skal beregne det særlige bundfradrag for stenkul, jordoliekok og brunkul.